

παμπόλλων οὖν παραδειγμάτων περὶ τούτων ὄντων ἐννοήθητι τὸν θάνατον οὐκ ἐλίγους ἀπαλλάττειν μεγάλων καὶ χαλεπῶν κακῶν, ὧν, εἰ ἐπεβίωσαν, πάντως ἂν ἐπειράθησαν. ἃ φειδόμενος τῆς τοῦ λόγου συμμετρίας παρέλιπον, ἀρκεσθεῖς τοῖς
 C εἰρημένοις πρὸς τὸ μὴ δεῖν πέρα τοῦ φυσικοῦ καὶ μετρίου
 6 πρὸς ἄπρακτα πένθη καὶ θρήνους ἀγεννεῖς ἐκτρέπεσθαι.

- 25. Τὸ γὰρ μὴ δι' αὐτὸν κακῶς πράττειν ὁ μὲν Κράντωρ φησὶν οὐ μικρὸν εἶναι κούφισμα πρὸς τὰς τύχας, ἐγὼ δ' ἂν εἴποιμι φάρμακον ἀλυπίας εἶναι μέγιστον· τὸ δὲ φιλεῖν τὸν
 10 μεταλλάξαντα καὶ στέργειν οὐκ ἐν τῷ λυπεῖν ἑαυτοῦς ἐστίν, ἀλλ' ἐν τῷ τὸν ἀγαπώμενον ὠφελεῖν· ὠφέλεια δ' ἐστὶ τοῖς ἀφηρημένοις ἢ διὰ τῆς ἀγαθῆς μνήμης τιμῆ. οὐδεὶς γὰρ
 □ ἀγαθὸς ἄξιος θρήνων ἀλλ' ὕμνων καὶ παιάνων, οὐδὲ πένθους
 □ ἀλλὰ μνήμης εὐκλεοῦς, οὐδὲ δακρύων ἐπωδύνων ἀλλ' ἐτείων
 D ἀπαρχῶν, εἴ γ' ὁ μετηλλαχὼς θειότερόν τινα βίον μετείληφεν,
 16 ἀπαλλαγείς τῆς τοῦ σώματος λατρείας καὶ τῶν ἀτρύτων ἕνεκα τούτου φροντίδων τε καὶ συμφορῶν, ἃς ἀνάγκη τοὺς εἰληχό-
 τας τὸν θνητὸν βίον ὑπομένειν, ἕως ἂν ἐκπλήσωσι τὸν ἐπι-
 □ κλωσθέντα τῆς ζωῆς † βίον, ὃν ἔδωκεν ἡμῖν ἢ φύσις οὐκ εἰς
 20 ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον ἀπένειμε τὸν μερι-
 σθέντα κατὰ τοὺς τῆς εἰμαρμένης νόμους.

26. Διὸ τοὺς εὖ φρονοῦντας ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσιν οὐ
 χρὴ πέρα τοῦ φυσικοῦ καὶ μετρίου τῆς περὶ τὴν τύχην λύπης
 εἰς ἄπρακτα καὶ βαρβαρικά πένθη παρεκτρέπεσθαι καὶ τοῦθ'
 E ὅπερ πολλοῖς ἤδη συνέβη περιμένειν, ὥστε πρὶν ἀπώσασθαι
 26 τὰ πένθη κακουχομένους τελευτῆσαι τὸν βίον καὶ ἐν τοῖς